



OD ENTROPIE K SYNTROPII

Programovací partner: GK 2
Rodina ohně (GK 1, 14)Fyziologie: játra
Aminokyselina: lysin

STÍN 1 ENTROPIE

ŠIVŮV TANEC

Kdysi dávno, možná už v předchozím éonu, seděl jeden mladý muž v hlubokém zamyšlení u velké řeky v zemi, kterou dnes známe jen z mýtů. Ačkoli ona řeka již neexistuje, legenda říká, že se možná jednalo o předchůdkyni dnešní velké řeky Jang-c', která protéká srdcem země zvané v současnosti Čína. Tento mladý muž upíral zrak na vzdouvající se měkké vlnky, které omývaly břeh u jeho nohou, když se najednou z velké zelené hlubiny vynořila malá želva, hrdě vylezla z vody a posadila se vedle něj, aby s ním sdílela jeho tiché rozjímání.

Dlouhou dobu ani jeden z nich nepromluvil, až konečně mladý muž, zřejmě na prahu nějakého velkého kosmického vbledu, pronesl k malé želvě s dlouhým užaslým povzdechem: „Ach malíčká, jaký to má vlastně všechno smysl...?“ K jeho překvapení se k němu želva nonšalantně otočila zády a pokračovala v tichém lenošném slunění.

Mladík upřeně hleděl na záda malého tvora a na složitě propletené vzory a plochy na jeho krunýři, který se sušil v jarním slunci. A jak se tak díval, začalo se dít něco podivného – čím déle se díval, tím více chápal podstatu své otázky. A tak se stalo, že se odevzdal tomuto okamžiku a celým svým srdcem hleděl na záda malé želvy. Pomalu, téměř nepostřehnutelně, se všechno začalo rozpínat a mizet – nejdříve želva, pak vesmír, a nakonec i mladý muž samotný. Říká se, že když o několik hodin později nabyl vědomí, želva byla pryč.

Od té doby má lidstvo prostředek k pochopení všech aspektů ve vesmíru. Byl objeven v propletených vzorech na zádech obyčejné želvy – a časem se stal pravděpodobně nejbližším poznáním, které kdy člověk objevil. Stal se I-ťingem.

Čínský I-ťing je jedna z nejúžasnějších duchovních knih všech dob, sepsaná před mnoha tisíci lety legendárním čínským císařem jménem Fu Si. Jeho jádrem je binární kód, který je základnou mapy uspořádání všech ročních období a životních cyklů. Tyto životní procesy byly v knize popsány jednoduchým kódem šesti čar, jež mají mužskou či ženskou kvalitu a jejichž kombinace dohromady tvoří celek šedesáti čtyř znaků. Úplně první archetyp, který byl představen, se nazývá hexagram 1 a skládá se z šesti mužských plných čar seřazených v jednom sloupci. Tento archetyp byl pokládán za primární kód pro veškerý tvořivý život ve vesmíru. Jeho opak, hexagram 2, se skládá ze šesti ženských přerušovaných čar ve sloupci, a byl chápán jako primární kód, který udává směr veškerému tvořivému životu ve vesmíru. A právě zde, na začátku cesty do naší DNA, se skrývá největší tajemství ze všech – tajná dynamika duality. Další věc, kterou objevujeme přímo zde na začátku, je fakt, že v I-ťingu, a tedy v životě vůbec, mají vše ve svých rukou ženy! Jakmile se více ponoříme do tajemství Genových klíčů, začneme postupně chápat, co se tímto tvrzením míní.

I-ťing je matematické zrcadlo genetického kódu, přičemž je možné zredukovat všech šedesát čtyř archetypů na čtyři základní principy. Ty se nacházejí na začátku a na konci celé I-ťingové řady – jsou to GK 1 a GK 2 a následně GK 63 a GK 64. Tyto dva páry představují jakýsi prolog a epilog k velké knize. Na těchto čtyřech principech či pilířích je postaven život.

Nižší frekvence GK 1 – stín 1 – naprosto dokonale vystihuje slovo *entropie* *. Jednoduchá definice entropie zní: Míra neuspořádanosti či nedostupnosti energie v uzavřeném systému. Více entropie znamená méně energie dostupné pro práci.

Na základním vnímání zákona entropie jsou založeny moderní fyzika a zákony termodynamiky. Podle toho, co dokážeme chápat svou myslí, se zdá, že vesmír má jediný směr – pohybuje se od řádu k chaosu.

Stín 1 udržuje život celé planety na nízké frekvenční úrovni – je jako deka hozená přes celou naši civilizaci. Naše mysl se domnívá, že nemůžeme s entropií nic udělat. A to je náš hlavní problém. Lidé obecně nepřijímají sami sebe, a když převedeme entropii na lidský cit, projevuje se jako jakási hluboká otupělost nebo pocit skleslosti. Entropie je ve svém důsledku opakem lásky.

Pokud se z těchto prvních dvou základních genových klíčů můžeme něco naučit, pak je to cosi o podstatě duality – totiž že život nemůže existovat bez polarit. Celý koncept Spektra vědomí, který tvoří jádro poselství Genových klíčů, je postaven na polaritě stínu na jednom konci spektra a siddhi na druhém. Každý z těchto pólů dává vznik tomu opačnému. Entropie představuje černou díru, jejíž polaritou je bílá díra tvořivosti, a právě tvořivost je ústředním tématem GK 1. Klíč k využití tvořivosti se ve skutečnosti nachází zde ve stínu 1. Tajemství každého genového klíče v této knize spočívá v přijetí a využívání energie ukryté v každém ze šedesáti čtyř stínů. Pokud této skutečnosti porozumíme již zde, u prvních dvou základních genových klíčů, budeme dobře připraveni na následující cestu.

Jaký je tedy význam entropie v našem životě? Jak jsme právě zmínili, entropie se u lidí projevuje jako otupělost a právě tato otupělost je ve skutečnosti velmi plodným stavem vědomí. Nejprve si musíme uvědomit, že se jedná o chemický stav, a potom to, že přichází náhle a stejně náhle také odejde, pokud jej plně přijmeme a otevřeme se mu. Entropie a tvořivost spolu víří ve věčném tanci v kulisách námi obývaného vesmíru. Tento tanec zachytily mnohé mýty – tančící postava boha Šivy z hinduistického panteonu je jen jedním z božstev, jejichž tanec ničí i tvoří vše, co existuje.

Navzdory množství existujících teorií přesně nevíme, proč se my lidé cítíme v určité dny sklíčeně a v jiné dny zase šťastně. Stejně jako existuje vnější počasí, je tu i počasí vnitřní, odlišné pro každého člověka. Přesto se mnozí z nás potýkají s nepředvídatelnou povahou těchto vnitřních klimatických modelů. Pokud uvnitř sebe cítíme pohyb tvoření, jsme šťastní. Pokud v nitru cítíme entropii, už nejsme spokojeni. Tato neustálá interakce energií v našem životě způsobuje, že se vždy snažíme udržet si šťastnou náladu a uniknout té ponuré. V tom spočívá největší zádrhel naší přirozenosti a překroucení ryzí energie entropie do podoby deprese.

Stín 1 se v našem životě objeví vždy, když se cítíme prázdní, smutní či skleslí. Jedná se o chemický proces odehrávající se v našem těle, a pokud se mu snažíme porozumět, najít pro něj důvod, anebo – což je nejhorší – jej napravit, pak se tento přirozený proces správně neuzavře. Bráníme-li se mentálně tomuto stavu, hrozí, že narušíme jeho proces a *zafixujeme* jej uvnitř sebe jako depresi, protože právě stín 1 spouští chemické procesy, které mohou k depresi vést. Většina depresivních stavů je výsledkem odporu k některým stínovým frekvencím v rámci naší genetické výbavy. V závislosti na svých individuálních genetických předpokladech můžeme být ke sklíčenosti náchylní více či méně než jiní. Obecně platí, že čím tvořivějším člověkem jsme, tím hlouběji nás ovlivňuje tento druh tělesných chemických procesů vyvolávajících melancholii.

Stav entropie se spíše podobá vakuu. Náš systém se dobývá, a tak se naše vnitřní energie stáhne do jakési stagnace. Výsledné pocity či naopak nedostatek pocitů a nadšení poskytují příznivé podmínky pro to, aby se objevilo něco zcela mimořádného, budeme-li mít dost trpělivosti na to, abychom to umožnili. To „něco“ je tvořivý proces. Jinak řečeno, náš nedostatek energie znamená, že v nás dozrává něco nedefinovatelného, ačkoli to zatím ještě nemůžeme vidět. Pouze tehdy, když se stav promění do své expresivní fáze, pochopíme význam tohoto procesu. Fáze skleslosti tedy v našem životě představují velmi cenná období a obecně vyžadují samotu a ústraní, aby semena klíčící v nitru mohla vypučet. Nejhorším nepřítelem je v takových chvílích zasahování ze strany naší mysli (nebo mysli někoho jiného), která se snaží přijít na to, co s námi není v pořádku. Programovacím partnerem stínu 1 je stín 2 zvaný Vykolejení, který může ještě zhoršit náš stav duševního zmatku pramenícího ze snahy intelektuálně pochopit, co se s námi děje. Stín 2 má tendenci přilévát olej do ohně naší úzkosti, protože nám dává pocit, že se vše nachází mimo soulad s celkem, ačkoli tomu tak není.

Kvůli stínu 1 není lidstvo jako druh zdaleka tak kreativní, jak by mohlo být. Důvodem je tíha kolektivního popírání přirozených fází entropie, které jednotlivci zažívají. Tento stín může být vyřešen a přijat pouze na individuální úrovni, což vyžaduje velký kus odvahy, trpělivosti a důvěry. Když se náhle ocitneme slepí a ztracení, pak to nejlepší, co můžeme udělat, je zůstat v klidu, nechat tyto pocity jemně projít naším systémem a věnovat jim jen tu nejmenší možnou míru mentální pozornosti. Takové hluboké přijetí

entropie jako přirozené součásti našeho života nám nakonec umožní získat přístup k jejímu skutečnému potenciálu a časem ji úplně překonat.

REPRESIVNÍ PODOBA STÍNU 1 – DEPRESIVITA

Introvertní povaha tohoto stínu vede nevyhnutelně k depresi. Stavy deprese mohou být způsobeny *zamrznutím* nízkofrekvenčního emočního stavu, k němuž došlo v důsledku duševního zhroucení vycházejícího ze strachu. Když náš fyzický systém ovládne strach, entropie postupně vysává z povrchu našeho života stále více energie. Tyto stavy se mohou objevit na různých úrovních – některé z nich mohou být trvalé, jiné sporadické. Některé nás mohou upoutat na lůžko, jiné jen uhasí jiskru v našich očích. Když se depresivní stav zafixuje, může ho prolomit jen sám jednatel, a to bez pomoci. Musí se tvářit v tvář setkat právě s tím strachem, který depresi způsobil, a změnit frekvenci tohoto svého postoje na všech úrovních.

REAKTIVNÍ PODOBA STÍNU 1 – HOREČNATOST

Reaktivní stránka tohoto stínu se projevuje horečnatým úsilím za každou cenu uniknout tomu, jak se člověk cítí. Místo toho, aby tito lidé za sebou v souladu s entropií zavřeli dveře a byli sami se sebou, zesilují okamžitě svou aktivitu a kontakt s ostatními. Horečnatě se snaží potlačit to, co se děje v jejich nitru, a mohou tak být vtaženi do bouřlivých situací, nebo naopak uzavřeni v monotónních vzorcích, jež rychle podlamují jejich zdraví. Takoví lidé se dostávají do velkého nebezpečí, protože se pohybují opačným směrem než chemické procesy v jejich těle. Touha uniknout vlastním pocitům je otevírá všem možným nemocem, které by je jinak netrápily.

DAR 1 SVĚŽEST

KRÁSA MELANCHOLIE

Většina starověkých mýtů o stvoření světa považuje za počáteční projev života světlo. Do západní mysli se tato představa nesmazatelně zapsala prostřednictvím zvolání z knihy Genesis: „Budiž světlo!“ Dar 1 vychází právě z tohoto pojetí světla jako projevu tvůrčí energie vesmíru. Další známé mýty o stvoření světa jsou založeny na zvuku, jež v daném případě reprezentují výše uvedená slova, která v bibli vyřkl Bůh. Zde na úrovni daru 1 slučujeme tyto dva základní principy světla a zvuku. Třetí velký symbol stvoření, který spojuje tyto dva principy, je oheň. Oheň je možná tím vůbec největším archetypem tvořivosti, neboť nejen spaluje, ale také proměňuje. Zatímco GK 2 vytyčuje v životě náš pravý směr, jeho partnerský program GK 1 poskytuje energii nutnou k pohybu tímto směrem.

Kdykoli nějaký jedinec hladce prochází svým nízkofrekvenčním chemickým procesem, znovuprožívá tento mýtus o stvoření světa – ze tmy se náhle vynoří světlo – a nízkenergetické pole se jako mávnutím kouzelného proutku přepne a je vnímáno jako radost. Tato radost přichází stejně nečekaně jako smutek, ale s radostí přichází rovněž potřeba vyjádřit ji, a to především hlasem nebo pomocí umění. Dar 1 se nazývá dar Svěžest, protože cokoli, co se vynoří z chemického pole otupělosti, je zcela nové. Klíčová slova jednotlivých genových klíčů jsou vysoce specifická, a například slovo *svěžest* neznamena totéž co *novost*. Svěžest navozuje představu živosti, něčeho, co hoří vnitřním ohněm. Přesně takto se lidé posilnění darem 1 vyjadřují – jako by byli obklopeni svatozáří něčeho, co si přinesli z jiného světa.

Dar 1 dokáže v malých organizačních seskupeních konat zázraky. Když prostřednictvím tohoto daru zvýšíme svou frekvenci, začneme být ostatními pravděpodobně vnímáni jako rození vůdci. My sami se však zároveň budeme zdráhat přijmout jakoukoli vůdčí roli, protože nebudeme mít ani v nejmenším zájem, aby nás druzí následovali! Vše, co dar Svěžest opravdu chce, je dojít naším prostřednictvím plného vyjádření, abychom mohli s radostí pozorovat svůj vliv na ostatní. Když se dar 1 uvnitř naší DNA probudí, zjistíme, že automaticky vnášíme život a světlo do jakékoli skupiny lidí, jež jsme součástí.

Z těchto důvodů je doménou daru 1 rodina, soudržný tým či skupina přátel. Čerstvost je dar, který potřebuje to správné prostředí, aby mohl vzkvétat – potřebuje otevřeně smýšlející lidi, kteří nám dají

prostor pro hlavní slovo právě ve chvíli, kdy ho potřebujeme. Poté, co se čerstvá energie projeví a ostatní pocítí náš tvůrčí vliv, budeme zpravidla cítit potřebu ustoupit co nejrychleji do pozadí, abychom tuto energii nepoškodili. Naše tajemství spočívá v poznání, že čerstvé květiny brzy uvadnou – neboť stejně jako může naše světlo prostoupit jakoukoli skupinu a přinést jí inspiraci a radost, může také naše melancholie energii z téže skupiny odčerpávat.

Dar Svěžest vychází z jedné nesmrtelné pravdy – tvořivost nemůžeme nikdy ovládat. Přichází prostě tehdy, kdy sama chce, a pokud není přítomna, nemůžeme dělat nic jiného než čekat a odpočívat. Ve skupině kodonů zvané *Rodina ohně* je GK 1 chemicky spojen s GK 14, jehož stínem je Kompromis. Když náš tvůrčí oheň hoří, všichni se kolem nás chtějí sdružovat a sdílet naši vřelost a inspiraci, ale když se zmenší na pouhý plamínek, je to, jako bychom byli neviditelní. A budeme-li se pokoušet svou kreativitu oživit pomocí síly vůle, dovede nás to k tomu, že budeme dělat velké kompromisy sami se sebou i s ostatními. Život pro takové lidi znamená buď plné nasazení, anebo naprostý klid.

Pokud je pro váš život charakteristický tento tvůrčí rytmus, máte pravděpodobně silně geneticky aktivován GK 1. Pak jste tu právě proto, abyste rozpustili stín tím, že se stanete živoucím příkladem nepředvídatelné síly tvůrčího procesu. Vaše skutečná síla spočívá ve schopnosti být sami se sebou a věřit v sílu vlastní jedinečnosti a načasování. Z každé černé díry, do které se ponoříte, vytryskne pramen překvapivé a intenzivní tvořivosti. Génus svěžesti spočívá v tom, že do světa přináší něco, co nikdo jiný ještě neviděl a co nikdo jiný nemůže napodobit.

První genový klíč naší vnitřní Knihy života je věnován tvořivosti a vypovídá mnohé o lidském druhu jako celku. Jsme nastaveni tak, abychom překonali stínové stavy uvnitř nás, a mohl se tak projevit náš skutečný génus a my přispěli svým duchem světu. Díky individuální tvořivosti nakonec tuto planetu opustí všechny nemoci a negativní vzorce. To je pravý význam Svěžesti – být čistou nádobou pro tvůrčí proces, aby námi mohla proudit evoluce a najít si cestu k trvalému stavu konečné lásky, krásy a jednoty.

SIDDHI 1 KRÁSA PROMÉTHEOVSKÝ OHEŇ

Jak jsme viděli, dar 1 má své kořeny v moci světla a ohně. Zde, na frekvenci siddhi, je toto světlo vším, co existuje, a když prozařuje lidské vědomí, stává se tím, co nazýváme krásou. Krása je důvodem k životu a život je důvodem pro krásu. Kdykoli v nějakém člověku vykvete toto siddhi, které je jedním ze čtyř velkých pilířů vesmíru, stává se jeho život symbolem posunu určujícího další směřování lidstva jako celku. Proto má GK 1 v rámci genetické matrice velký význam, a to již na úrovni daru.

Čtyři výše zmíněné základní genové klíče (GK 1, 2, 63 a 64) představují na nejvyšší úrovni božský archetypální základ, který byl rozpoznán mnoha různými kulturami a byl popsán v mystické literatuře mnoha různých pantheonů. Kabalisté tyto čtyři principiální energie znají jako *Chajot Ha-Kadoš* neboli čtyři svaté bytosti; jsou rovněž obsaženy v *tetragramu*, označovaném za mystické jméno Boha^{**}. Ve starověké gnostické tradici je uctívání jako čtyři elementy, indiáni je znali jako *čtyři směry* a Egypťané je vytesali do podoby Sfingy. Čínský I-t'ing, který je základem šedesáti čtyř genových klíčů, má ve svém základu *čtyři bigramy* – univerzální principy, které podepírají celou základnu života v našem vesmíru. V genetice člověka vyjadřují princip těchto čtyř archetypů *čtyři báze*^{***} – čtyři klíčová písmena, z nichž je vytvořen veškerý genetický jazyk.

Ve světle všech těchto souvislostí můžeme vidět, jak velký význam má siddhi 1 pro náš lidský druh jako celek. V lidech je siddhi 1 Krásou a stejně jako všechna ostatní siddhi je i toto propojeno se svým programovacím partnerem, jímž je siddhi 2 Jednota. Krása spočívá v jednotě všeho. Předpokladem projevení a uskutečnění pravé krásy v nějakém člověku je stav sjednocení s celkem. Toto sjednocení nebo jednota se nepodobá ničemu, co si umíme představit. Její krása spočívá v tom, že je prostě tak přirozená, že ji nelze vyjádřit. Kdykoli je vyjádřena, dochází k jejímu nesprávnému pochopení. Jediný způsob, jak tento siddhický stav pochopit, je zemřít do něj, a to znamená, že musíme zemřít do krásy. V okamžiku, kdy se my lidé na něco díváme nebo něco cítíme a prohlásíme to za krásné, jsme se od toho oddělili a opustili stav jednoty. To není pravá krása, i když ta se samozřejmě zrcadlí také na nižších úrovních.

Skutečná krása je prázdnotou. Není tu nikdo, kdo by ji chápal, a nic, co by ji prociťovalo. Prostě neexistuje – a to je jejím paradoxem. Pokud o ní lze hovořit, napodobit ji nebo ji sdílet, nejedná se o skutečnou krásu. Krása je jedinečná a nevysvětlitelná. Je vyjádřením jednoty v lidské podobě. Na nižší frekvenci můžeme krásu pochopit jen pomocí světla nebo zvuku – ať už se jedná o krásnou tvář, východ slunce nebo hudební skladbu. Naše představa krásy je založena na přítomnosti něčeho, nikoli na absenci něčeho. Skutečná krása má však mnohem větší spojení s nepřítomností – s temnotou či tichem, ale ani tato slova nám ji nemohou přiblížit, protože vycházejí ze světa duality, jazyka a polarit.

Když v člověku zazáří siddhi 1, vše v tomto vesmíru začne zakoušet jako krásné a svěží. Dokonce i stav stínu je krásný. V kráse se nenachází nic mimo jednotu všeho. Vše je zažíváno jako jedinečné tvořivé vyjádření této jednoty. Každý jev je prozářen esencí své jedinečnosti, a přesto to všechno zároveň sdílí jediný zdroj. Když se v někom tímto způsobem rozhoří krása jasným plamenem, nemůže se stát učitelem druhých, protože už nemá nic, co by učil. Jak by mohl vyučovat prožívání krásy? Jediné, co může udělat, je zcela se otevřít jejímu ohni. A tak mu nezbyvá, než žít svůj život jako příklad toho, čím se lidstvo jednoho dne stane; a jeho vyjádření té krásy ve hmotě se stane odkazem na naši společnou budoucnost. Každý kdo je tímto způsobem probuzen, se stává velkou inspirací pro lidstvo. V minulosti bylo mnoho takových lidí v rukou davu vystaveno velkému utrpení. Být tak nebezpečně jedinečný a krásný znamená odčerpávat oheň silám žárlivosti a popírání.

Siddhi Krása je pro *normální* vědomí nepochopitelné, protože dokáže pouze nekompromisně žít svou jedinečnost bez ohledu na to, co se děje. A tak přežívá v našich mýtech a často je připisujeme jen našim božstvům. Je to tvořivý prométheovský oheň bohů, jenž se odváží ukrást pouze těch několik málo jedinců, kteří mají odvahu nechat se jím spálit na popel. Je to prvotní mužská tvořivá síla ve vesmíru, ztělesněná velkým lingamem neboli penisem boha Šivy a všemi dalšími známými kulturními symboly mužské plodnosti. Je ironií, že krásu chápeme jako něco mimo nás – něco, o co bychom měli usilovat, čeho nemůžeme nikdy skutečně během života dosáhnout. Ve skutečnosti je krása naší přirozeností. Je tady právě teď, uvnitř každého z nás. Je paradoxně přítomna jak v naší úplně obyčejnosti, tak v naší naproste mimořádnosti.

Jistě si vzpomínáte, že základem frekvence stínu 1 je pole entropie, ve kterém se energie neustále pohybuje od řádu k chaosu. Na frekvenci siddhi, kde je už sama frekvence vymazána a transcendována, se naopak nacházíme ve věčném poli syntropie. Syntropie znamená pohyb energie v rámci nekonečných dimenzí, prodchnutých vědomím a spojených řádem a láskou. Je-li v naší DNA zažehnut vnitřní božský oheň, jsme schopni zázraků. *Rodina ohně* spojuje dvě siddhi – Krásu a Hojnost (GK 1 a GK 14). Tato rodina reprezentuje energetický zárodek v srdci stvoření a účel samotné existence – tvořit to, co je nekonečně krásné, a naplnit to vědomím, že je to nekonečně krásné.

* Entropie – míra neurčitosti náhodného procesu; míra neuspořádanosti. Syntropie – duševní stav zdravého propojení s okolím.

** JHVH jsou čtyři písmena, jimiž se v hebrejské bibli označuje vlastní jméno Boží.

*** DNA je biologická makromolekula – polymer v podobě řetězce nukleotidů. Nukleotidy jsou vždy složeny z cukru deoxyribózy, fosfátové skupiny a jedné ze čtyř nukleových bází. Báze mají informační funkci a jsou označeny jako adenin (A), guanin (G), cytosin (C) nebo thymín (T).